

En kirkegårdsbestyrelse – normalt et menighedsråd eller en kommunalbestyrelse – kan derfor ikke modsætte sig, at f.eks. muslimer begravnes på en folkekirkelig kirkegård. Men om man vil indrette et særligt afsnit eller en afdeling til begravelse af muslimer, således som det allerede er tilfældet på kirkegårde i flere større byer, er op til den enkelte kirkegårdsbestyrelse at beslutte. I den forbindelse kan man søge råd i den vejledning med titlen »Kirkegården: Begravelsesplads for alle«, som Kirkeministeriet netop har udsendt. I vejledningen kan man i øvrigt orientere sig om de gældende regler, som vejledningen ikke ændrer på.

Med hensyn til betalingen for at få udlagt et gravsted, så er denne fastsat i den enkelte kirkegårds vedtægt, jf. § 12, stk. 2, i lov om folkekirkenes kirkebygninger og kirkegårde.

For de kirkegårde, der bestyres af menighedsrådene, vil der normalt i vedtægten være fastsat en højere betaling for udlægning af et gravsted til ikke-medlemmer af folkekirken end til medlemmer. Det skyldes, at de, der står udenfor folkekirken, ikke betaler kirkeskat og herved ikke bidrager til kirkegårdens generelle drift og vedligeholdelse.

Spm. nr. S 664

Til udenrigsministeren (27/11 96) af:

Johannes Martin Olsen (V):

»Hvad gør udenrigsministeren for at sikre Færøerne muligheder for at få udenlandske investeringer bragt til landet?«

Begrundelse

De fleste lande i verden søger nu i videst muligt omfang at sikre sig direkte udenlandske investeringer. I mange tilfælde er det med til at sikre disse lande del i den teknologiske udvikling og med til at skabe alternative erhvervsmuligheder.

I Storbritannien har regeringen sikret både Skotland og Wales store investeringer især fra østasiatiske virksomheder. Disse har sikret omstillingen fra traditionel storindustri til nye erhverv. Færøerne har en meget veluddannet arbejdskraft, der er vant til at klare sig både på dansk og engelsk. Da vi desværre ikke har man-

ge alternativer til fiskerierhvervet, mister vi i stigende grad vores veluddannede ungdom.

Skal Færøerne kunne beholde sine unge og skabe alternativer til fiskeriet, er det nødvendigt, at der gøres opmærksom på mulighederne for udenlandske investeringer på Færøerne. En indsats fra Udenrigsministeriet vil næppe koste meget, men vil have utrolig betydning for Færøernes udvikling.

Svar (9/12 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Da Erhvervsministeriet har ressortområdet for den danske investeringsfremmeindsats, har jeg fra erhvervsministeren modtaget følgende besvarelse, hvortil jeg kan henholde mig:

»Invest in Denmark under Erhvervsministeriet er ansvarlig for tiltrækningen af udenlandske investeringer til Danmark, herunder Grønland og Færøerne. Indsatsen er for nærværende rettet mod USA, Japan, Frankrig og Storbritannien. Arbejdet foregår i tæt samspil med Udenrigsministeriet, hvor de danske repræsentationer i de fire lande spiller en væsentlig rolle.

Selv om indsatsen primært har været fokuseret på de fire programlande og fortsat vil være det, vil der dog fremover i højere grad være tale om at gå efter potentielle investorer inden for konkrete sektorer – fokusområder – uafhængigt af virksomhedernes »nationalitet«. I fremtiden opfattes alle udviklede lande i Vesteuropa, Nordamerika og Fjernøsten som værende omfattet af investeringsfremmeindsatsen.

Erfaringerne – fra den danske investeringsfremmeindsats – viser, at egentlige produktionsinvesteringer (greenfield investeringer), er relativt sjældne i Danmark. I forbindelse med disse investeringer er der en skarp konkurrence de enkelte lande og regioner imellem, hvor det altafgørende er lave produktionsomkostninger og tilskud (incentives). I Storbritannien er der i forbindelse med tiltrækningen af udenlandske investeringer – tildelingen af tilskud – tale om en meget klar og høj politisk prioritering. I et avanceret, nichepræget og specialiseret industrielt miljø som det danske er det med god grund, at konkurrencen på høje incentives og forholdsvis lave lønninger ikke har første prioritet.

Færøernes situation – beliggenhed, fokuseret industri etc. – er dog en noget anden end forholdene i Danmark, og det er opfattelsen, at der er